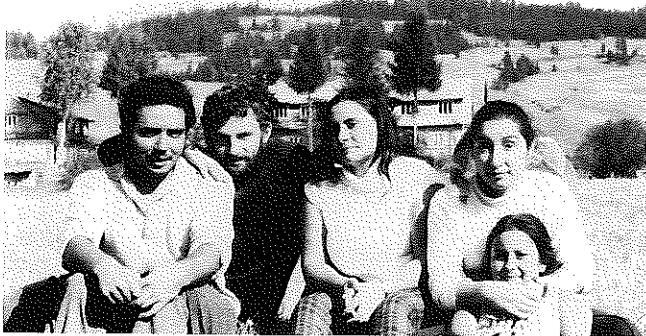

Porozmawiaj ze mną, przyjaciółko,
Moja bystra, rwąca rzeko.
Patrzę i napatrzeć się nie mogę
Na Twe piękne wodne lico.
Wszystko o mnie wiesz, bo Ci mówię,
Kiedy wchodzę do Ciebie.
Leczysz moje rany,
Twój chłód mrozi mój ból.
Moje ciało takie czyste
Jak twe oczy zielone.
Przytul mnie i pociesz,
Bo nikogo blisko nie ma.
Ty tak czuła choć burzliwa,
Tak szumiąca, aż milcząca.
Wszystko wiesz, czujesz, rozumiesz.

Kuzyn Teresy – Gustek *Grajoro*, Adam Bartosz, siostra Marcia,
Skara – siostra Gustka.

Nad rzeką leżą
Zimne kamienie
Posągi milczące
Jako pokutujące dusze
Jedne śpią w rzece
Inne wylegają się
Na brzegu
Malutkie i wielkie
Skąły
Wszystko widzą i słyszą
Milczeń muszą
Deszcz myje ich ciała
A słońce ogrzewa dusze
Może przyjdzie dzień
Że powstaną
Mówić zaczną.